

Som jeg ser det

"Som jeg ser det" bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter

- Allan Jørgensen
- Anette Lauritsen
- Aslak Gottlieb
- Camilla Lysgaard
- Carol Krogstrup
- Casper Skovgaard
- Claus Nissen
- Franz Veisig
- Henrik Lieberkind
- Janus Kyhl
- Jens Frimann
- Jette Schwartz
- Julie Yapa
- Kenneth Plon
- Lars Michael Nielsen
- Louise Manstrup
- Mette Skamris
- Michael Lagoni
- Michael Randropp
- Mikael Fock
- Niels Berg
- Rasmus Thulin
- René Blumensaadt
- Rolf Lund
- Sascha Hirtsgaard
- Thomas Horn
- Ulrich Koch Borrits

SØGES: Interesse for Danmark 2.0 og gensidig respekt mellem nye og gamle danskere. Ansvarlige politikere, der med hjerte og hjerne stiller en attraktiv vision frem.

Klumme.

Vi er på en rutsjebanetur fra gamle-Danmark til nye-Danmark

Franz Veisig

Jeg er bekymret og lidt forvirret. Derfor denne klumme. Bekymringen er, at der ulmer en grundlæggende utilfredshed. Tydeligst ses det i USA, men det syder og bobler også i Danmark. En understrøm løber gennem samfundet. Det er svært at vurdere styrken, men indimellem dukker noget op til overfladen, og man kan blive helt skræmt. Fx når 71 millioner amerikanere stemmer på Trump.

Politikerne har ikke haft fingeren på folkepulsens eller fremlagt en attraktiv vision, som man kan samles om. I fravær af dette kan en falleret, populistisk ejendomsmægler pludselig fremstå som bedste bud på en forløsning.

FORENKLER MAN VERDEN for en stund, så er der basalt set to grundfølelser: Kærlighed og frygt. Og pt. har frygten medvind.

Panorering fra makroplan til mikroplan. Jeg har i skrivende stund 535 Facebook-venner/relationer. De er mangfoldige i holdninger og adfærd. Der begynder at dukke ting op, som får en rød advarselslampe til at blinke hos mig. Ulmende utryghed, der kommer op til overfladen som delinger og likes af yderligtgående politiske synspunkter - i særdeleshed om integration i form af "dem" og "os".

MIN BEKYMNING GÅR på, hvad denne eskalerende ubalance resulterer i på den længere bane. Man kan og skal ikke feje frygt og frustration ind under gulvtæppet, så vil det bare ligge der og gære. Så hvad kan man gøre? Prøver at se perspektivet fra "den anden side"? Og se på fakta?

Jeg forudsætter, at alle mennesker uanset kulturel baggrund etc. dybest set deler den samme drøm om et liv med kærlighed, frihed og sundhed. Så hvad er det, de ser, og som jeg ikke ser? Og er der en tilgang, der forener fremfor splitter?

MIN FORVIRRING GÅR på, hvordan man i 2020 kan udtrykke, at man sætter pris på at bo i Danmark og påskønner de fundamentale værdier, som vores samfund er baseret på - uden det bliver ekstremt eller misforstået? Uden at nogen trækker racismekortet og blokerer for dialog - eller ignorerer, hvad nogen ser som reelle problemer.

Jeg er stolt af og føler mig privilegeret over at være født og opvokset i Danmark. At putte penge i en fælles kasse og fordele efter behov er en sympatisk og velfærdsfremmende samfundsmodel. Jeg betaler stadig skat med et smil. Bevares, alt er ikke perfekt, men sammenlignet med alverdens lande, så er Danmark et dejligt land. Hvordan fastholder vi det - sammen med ligestilling, frisind, yttingsfrihed, tillid, samfundssind, kulturkrist-

Klummeskribent: Franz Veisig, 1969, arbejder med HR og marketing. Brænder for at udforske livet gennem fx spiritualitet, personlig udvikling, idræt og fotografering. Alle klummer kan læses på Veisig.dk Foto: Jesper Witt Sørensen

ne værdier og mange andre elementer af succesopskriften?

DANMARK ER EN del af en globaliseret verden og er i fuld gang med at blive transformeret til et multikulturelt samfund. Højskolesangbogen er netop opdateret med en Ramadansang, og det giver mening, at man tilpasser sig tiden. Men hvor meget og hvor hurtigt skal gamle-Danmark blive til nye-Danmark? Hvad skal vi fastholde, hvad skal vi give køb på? Det skaber usikkerhed og frygt.

Fakta er, at andelen af indvandrere og efterkommeres andel af den samlede befolkning er steget fra 3,0 pct. i 1980 til 13,8 pct. i 2020. Andelen øges år for år. Og vi har brug for hænder, men hvis vi ikke er tydelige omkring et fælles værdigrundlag, og at Grundloven står øverst på boghylden - over fx Sharia-lov - så risikerer vi, at Danmark slår revner.

Mange integrerer sig fint, så det er muligt, men restgruppen er stor. Fakta er, at integrationen er mislykkedes på flere områder, så vi

står med parallelsamfund, kriminalitet og en tilstand, hvor religion/andre værdisæt spænder ben for vellykket samliv. "Dem" og "os" bliver cementeret i stedet for opløst. Fakta er også, at mange ser mod Sverige, hvor det virker som om, at de har været naive og har ignoreret symptomer, som nu bryder ud i brand.

Noget tyder på, at frygt får borgere til at stemme, hvor der loves lette løsninger på komplekse problemer. Det tegner skidt.

Hvordan italesætter man frygt i 2020 på en konstruktiv måde og med fingeren på pulsen får motiveret alle til at trække på samme hammel?

SØGES: INTERESSE FOR Danmark 2.0 og gensidig respekt mellem nye og gamle danskere. Ansvarlige politikere, der med hjerte og hjerne stiller en attraktiv vision frem. Funderet på danske kerneværdier og med plads til rummelighed for andre kulturer, der deler den fælles vision. Dermed kan "dem" og "os" blive til "vi". Måske.